

Amsterdam

Rondom Unfair Amsterdam

Unframed

Met het project Unframed presenteert de kunstbeurs Unfair een aantal exclusieve en gelimiteerde geborduurde prints voor kleding. In een oplage van 100 stuks ontwierpen Boris de Beijer, Kim David Bots, Jan Hoek en Ingmar König een patch van rond de 12 x 12 cm. Ze kunnen worden ingelijst, maar ook op jas of broek worden gestre-

ken. Voor de echte liefhebber is er ook een speciale 30 x 30 cm grote uitvoering, maar de oplage daarvan is beperkt.
www.unframedbyunfair.com

Arena

Een deel van de beurs is ingericht als arena voor lezingen, workshops, interviews en performances. Het kunstmagazine Mister Motley maakt daar samen met onder andere 'Ja Ja Ja Nee Nee Nee' een dage-

lijks rechtstreeks radioprogramma.
www.mistermotley.nl

Subbicultcha

Samen met alternatief muziekplatform Subbicultcha presenteert Unfair vandaag, van 17 tot 2 uur, een eendaags festival waar beelden- de kunst, muziek en performance bij elkaar komen. Er zijn optredens van onder meer BEA1991 en Filosofische Stilte.
www.unfairamsterdam.nl

Amsterdam heeft op cultureel gebied veel te bieden. Elke donderdag belicht deze krant een aspect daarvan. Vandaag de kunstbeurs Unfair Amsterdam.

Hans Visser * h.visser@hollandmediacombinatie.nl

Kunstbeurs Unfair

Puur voor de kunst

Brood kopen de mensen toch het liefst bij de eigen bakker. Maar waar vindt een mens een kunstenaar naar zijn smaak? Een antwoord geeft de kunstbeurs Unfair. In de Westergasfabriek tonen dit weekend 42 jonge kunstenaars hun werk. „Ze zijn echt jong”, zegt Peter van der Es. „Iedereen is hooguit tien jaar weg van de academie.” Hij is een van de initiatiefnemers. „In 2012 was de kunstwereld nogal in beroering. Of je dat nou positief of negatief wilt zien. Samen met Boris van Beijer en Adam Nilssen kwamen we op het idee deze beurs te organiseren en dit is al de derde, waar we ons werk kunnen laten zien en verkopen. We moeten onszelf kunnen lanceren en aan talentontwikkeling doen.” De beurs is daarmee een alternatief

voor de galeries, die normaal gesproken jong talent signaleren en 'aan de man' proberen te brengen. Nadeel van een galerie is dat het soms lang kan duren alvorens een jonge kunstenaar daar terecht kan en dat het publiek vaak last heeft van drempelvrees. „Bovendien zie je als bezoeker meteen wat de nieuwste trends onder de jongste generatie kunnen zijn.”

Gezellig

Van der Es noemt nog een veel aardiger voordeel: „De kunstenaars zijn hier bij hun werk aanwezig. Je kunt met ze praten en dat gebeurt ook. De vorig twee beurzen werd het heel gezellig, want er hangt hier zeker geen stille, museale sfeer.”

„Vorig jaar werd de beurs gehouden op het terrein van de NDSM in Amsterdam-Noord. Daar kwam al veel publiek op af, maar nu we in de zuiveringshal zitten van de

vroegere Westergasfabriek hopen we op nog meer bezoekers. We zitten nu immers dichtbij het stadshart. Op dit terrein hebben we ook allerlei horeca om ons heen.” De inrichting van de beurs is anders dan wat mag worden verwacht: „Dus niet de gebruikelijke stands, maar een plek waar iedereen zijn werk op zijn eigen manier kan laten zien.” Voor een eenheid in al die verscheidenheid zorgt dit jaar Donna van Milligen Bielke, pas afgestudeerd en inmiddels een Prix de Rome op zak. „Haar ontwerp is door de deelnemers zelf uitgevoerd. Iedereen heeft hier getimmerd en geschilderd. Het is echt een samenwerking van gelijken.” „Je ziet dat de al meer ervaren deelnemers de jongere kunnen helpen met vragen als: hoe sta je hier? Ga je naast je werk staan, of zit je wat achteraf op een stoeltje en leg je visitekaartjes neer.”

Komen de bezoekers, los van de gezelligheid en het kunst kijken ook nog wat kopen? Van der Es vertelt opgewekt dat vorig jaar een derde van de kunst die werd aangeboden is verkocht. Moeilijker 'handel' vormen de installaties en performances, die zetten mensen niet zomaar neer in de woonkamer. „Vaak vinden kunstenaars het al belangrijk genoeg dat ze het werk kunnen laten zien. Want het zijn dan juist galeries en musea die daarvoor belangstelling hebben.”

Veiling

De beurs is opgezet zonder winst oogmerk. Van de verkoop hoeft ook niets te worden afgedragen, zoals dat bij galeries gebeurt. „We vragen wel een werk beschikbaar te stellen voor een veiling bij Christies. De opbrengst daarvan is dan weer voor het organiseren van de beurs. Want dit is echt een project voor en door kunstenaars.”

Jan Hoek: 'New ways of photographing the new Masai'.

Van potlood tot 'levend plastic'

Boris de Beijer en Benedikt Fischer: 'Jura Moderne'

De kunstenaars die hun werk aanbieden op de kunstbeurs Unfair zijn weliswaar jong, maar tonen beslist kwaliteit en vaak ook originaliteit. Dat maakt een bezoek ook voor wie niets gaat kopen, toch tot een aangename kennismaking met kunst van nu. Opvallend is de opmars van de fotografie. Nieuwe en vaak digitale technieken openen een universum aan mogelijkheden. Toch gaat het altijd weer over het oog van de fotograaf. Jan Hoek is daar een mooi voorbeeld van. Zijn aanpak speelt met het beeld dat het grote publiek van deze mensen heeft. Hij reist veel, naar verre exotische oorden. Zo maakte hij in Thailand een serie met transgenders en in Afrika een serie bij de Masai in Afrika. Voor de toeristen kleden de

leden van dit volk zich nog wel eens in hun traditionele, kleurige kostuums, maar als Hoek opduikt zijn dit wel degelijk mensen van deze tijd met heel eigen ideeën over de manier waarop ze op de foto willen. Dat levert dan weer verrassende composities op.

Spin

Zo maakte hij een foto van een man die de houding aanneemt van een spin. Het portret maakt deel uit van de serie 'Me & My Models' & 'Animals', die hij op de beurs exposeert. Zijn foto's staan intussen ook op de hoeslakens van dekbedden, die op de beurs te koop zijn. Boris de Beijer is eigenlijk sieradenmaker, maar beperkt zich niet en laat op de beurs manshoge

lichtsculpturen zien. Hij werkt daarbij samen met Benedikt Fischer. De Beijer gebruikt daarvoor uit plastic gesneden platen waarop hij digitaal afbeeldingen verwerkt. „Het zijn kunstwerken die gloeien”, aldus Van der Es. „Het is plastic dat leeft.” Zeker, er zijn ook 'gewoon' schilders en tekenaars, zoals Anne Forster. Zij laat zich beïnvloeden door Russisch-orthodoxe iconen en de portretkunst van de renaissance en de barok. Mooi voorbeeld daarvan is 'Heike' (foto linksboven), waarvoor ze gebruikmaakte van potlood, stift en acryl op karton. Unfair: Amsterdam, Westergasfabriek, 31 maart t/m 3 april.
www.unfairamsterdam.nl